

[Kjær.]

af Ministeren fremsatte Forslag, et Forslag, der for øvrigt afviger fra det af Kommissionen udarbejdede. Og det betyder da slet ikke, at vi kan tiltræde det, saadan som det gennem Ministerens seneste Ændringer vil komme til at se ud.

Disse Ændringer, som Ministeren nu senest har foreslaaet, beskæftiger sig først med Kredsen af erhvervsskattepligtige, og der foreslaas da, for saa vidt angaar de medtagne Grupper, en vis Udvidelse. For det første foreslaas det, at Stats tjenestemændene skal kunne erhvervsbeskattes. Det har man hidtil ikke kunnet, og det har næppe været, fordi man ganske havde glemt Stats tjenestemændene — med Hensyn til at finde Skatteobjekter har vi her i Landet ikke lidt af nogen udpræget Glemsomhed —, nej, det har snarest været, fordi man fandt, at den Indtægt, som disse Mennesker oppebar, var ansat under Hensyntagen til Forholdene i de Kommuner, hvor de mere eller mindre tilfældigt havde faaet deres Erhverv, og at den blev oppebaaret, uden at der dergennem i mindste Maade paaførtes vedkommende Kommune nogen Udgift eller nogen Formindskelse af dens Indtægter.

Her, hvor Talen er om Erhvervsbeskatning i Almindelighed og Erhvervsbeskatning af Stats tjenestemænd i Særdeleshed, finder jeg Anledning til at minde om en Udtalelse, som et tidligere æret Medlem af dette høje Ting, nuværende Næstformand i Landsoverskatteraadet, Hr. Henningsen, under Kommuneskattelovens Behandling i 1924 fremsatte her. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere Hr. Henningsens Udtalelse. Den lyder saaledes:

„Den eneste Begrundelse, jeg finder der taler for, at en Skatteyder skal betale Skat til Erhvervs kommunen, ja, jeg kan sige, at en Skatteyder overhovedet skal betale Kommuneskat, maa dog være denne, at vedkommende Kommune, som modtager Skatten, har visse Forpligtelser over for Skatteyderen, og at vedkommende Skatteyder har Ret til at faa Del i de kommunale Goder, som flyder fra den Kommune, hvor han betaler sin Skat.“

Og Hr. Henningsen siger videre i samme Tale:

„Der maa skelnes mellem, om Erhvervet betyder forøgede Udgifter for den Kommune, hvori Erhvervet ligger, eller om Erhvervet er af en saadan Karakter, at Kommunen ingen som helst Ud-

gifter har deraf, men maaske tværtimod har en Indtægt.“

Hvis dette er rigtigt — og det tror jeg i og for sig, det er, jeg kan heller ikke saa godt tænke mig, at den højtærede Minister vil benægte det —, saa vil jeg gerne spørge, hvilke Fordele opnaar en Stats tjenestemand i den Kommune, i hvilken han tilfældigvis har faaet Tjeneste, naar han er bosiddende i en anden Kommune? Vi ser det ikke, og vi finder derfor den foreslaaede Udvidelse hverken rimelig eller rigtig og maa stemme imod den.

Den anden Udvidelse, der er foreslaaet af Gruppen erhvervsskattepligtige, omfatter visse Fiskere og Søfolk. Det er mit Indtryk, at denne Ændring er foreslaaet for at imødekomme et Ønske fra en ganske bestemt Købstad, og man har fra denne Bys Side begrundet sit Ønske med de meget store Vanskeligheder, som Byen var kommet ud i, bl. a. paa Grund af Landbrugs-eksportens Formindskelse. Jeg maa sige, at jeg og mit Parti fuldt ud forstaa disse Vanskeligheder, men naar dette er sagt, saa maa det ogsaa siges, at Vanskelighederne næppe kan og maaske heller ikke bør løses igennem en almindelig Skattelovsrevision. Vi er overordentlig betænkelige ved at gaa med til at gennemføre de Forslag, der her er Tale om, idet vi maa mene, at Forslagene er noget uklart affattet, og vi har ikke kunnet blive gjort bekendt med den virkelige Rækkevidde af dem.

Hvad hele Kredsen af Erhvervsskatteydere angaar, maa det vel nok siges, at der er foretaget en vis Formindskelse af den. Det er sket derved, at man har indføjet en Bestemmelse, der siger, at først naar Erhvervsindtægten i Erhvervs kommunen har naaet en Højde af 1 000 Kr., kan Erhvervsbeskatningen begynde. Jeg erkender, og jeg anerkender for øvrigt ogsaa, at man paa dette Punkt fra Regeringstilhængernes Side har vist en vis Imødekommenhed over for de Ønsker, vi har udtalt. Det har man imidlertid ikke, naar Talen er om Fastsættelsen af det Mindstebeløb, den samlede Indkomst skal have, for at Erhvervsbeskatningen kan begynde. Dette Beløbs Fastsættelse har en ikke ringe Betydning, naar Talen er om Fordelingen af Skatten Kommunerne imellem, den Fordeling, som man vel nok kan sige har været Lovforslagets vanskeligste og mest omstridte Punkt.

Naar Talen er om denne Fordeling, vil jeg gerne have Lov til at sige, at hvis den Udtalelse, jeg fremførte for lidt siden af